

Onderzoek geforceerde beddenteelt kasperge 1997-2002

Ing. H.A.J.M. van Gulp

Praktijkonderzoek Plant & Omgeving B.V.
Sector Glastuinbouw
oktober 2002

PPO 559

BIJLAGE 12	VERLOOP VAN DE PH PER BEMESTINGSOBJECT (1997-2001)	57
BIJLAGE 13	VERLOOP VAN DE EC PER BEMESTINGSOBJECT (1997-2001)	58
BIJLAGE 14	ELEMENTENSAMENSTELLING VAN HET GEWAS VOOR HET AFSTERVEN	59
BIJLAGE 15	ELEMENTENSAMENSTELLING VAN HET GEWAS NA HET AFSTERVEN	60
BIJLAGE 16	VERGELIJKING VAN BEMESTINGSMONSTERS GEWAS EN GROND.....	61
BIJLAGE 17	ELEMENTENSAMENSTELLING VAN HET GEOOGSTE PRODUCT	62

Samenvatting

De laatste vijf jaar is de geforceerde beddenteelt bij kasasperge door oogstspreading, arbeidsbesparing en meer arbeidsvreugde steeds interessanter geworden. Een rijenteelt inruilen voor een beddenteelt vraagt aanpassing van de teeltstrategie. PPO Glastuinbouw in Horst is vanaf 1997 tot en met 2002 bezig geweest met het oplossen van belangrijke vraagstukken op het gebied van rassen, productkwaliteit en bemesting.

Rassen

Aangezien kasasperge een gewas is waarvan na de aanleg jarenlang wordt geoogst, vraagt een juiste rassenkeuze veel aandacht.

Na vijf oogstseizoenen is de balans opgemaakt van de oogstprestaties van beide rassen. De oogstperiode loopt, met uitzondering van het eerste oogstjaar, van half januari tot en met begin april. In ieder oogstjaar scoort Backlim meer asperges dan Grolim. De asperges van Backlim zijn wel veel dunner dan van Grolim. Zo is bij Grolim een gemiddeld gewicht van 55 gram per asperge geoogst, terwijl Backlim niet verder kwam dan een gemiddeld gewicht van 45 gram. Grolim geeft procentueel meer van de sortering AAA1 dan Backlim, terwijl bij dit laatste ras weer meer in sorteringsklasse A1 is geoogst.

De kilo's zijn in drie van de vijf oogstjaren voor beide rassen gelijk, terwijl in 2000 en 2001 bij Grolim een iets lagere kilo-opbrengst is gerealiseerd. De cumulatieve kilogramproductie van 1998 tot en met 2002 is voor beide rassen echter niet betrouwbaar verschillend.

Grolim scoort met 15,4 % een hoger percentage klasse 2 dan Backlim. Grolim heeft meer last van roest, rose-verkleuring en holle stengels, terwijl Backlim vooral last heeft van losse koppen. De kop van Grolim is duidelijk vaster en gladder dan bij Backlim. Backlim heeft meer last van schubben op de asperges. Grolim heeft door de minder te sorteren stuks een arbeidsvoordeel ten opzichte van Backlim. De zwaardere asperges geven Grolim ook een prijsvoordeel. Door de iets lagere kilo's in twee oogstseizoenen en de mindere kwaliteit verspeelt Grolim weer iets van dit arbeids- en prijsvoordeel.

In alle groeiseizoenen is het gewas van Grolim onderin iets opener qua gewasopbouw dan Backlim.

Bodem-/kasluchttemperatuur (folietype)

Het vervroegen van de oogst levert extra kwaliteitsproblemen op. Het gebruik van diverse folietypen op het bed heeft gevolgen voor de bodem- en kasluchttemperaturen onder het folie.

Als bij de diverse folietypen dezelfde kleur boven ligt (zwart of wit), zijn de gevonden temperatuurverschillen in de maanden januari en februari erg klein (1-2,5°C). Vanaf half maart is er op dagen met veel instraling een groter verschil aanwezig tussen de folie van 0,1 mm en 0,07 mm. Bij de dunne folie loopt de temperatuur 10 cm onder de folie maximaal 5 tot 7 °C hoger op vergeleken met de dikke folie. Als een vergelijking wordt gemaakt tussen wit of zwart boven bij dunne folie gecombineerd met noppenfolie ontstaan grote temperatuurverschillen tot maximaal 18 °C !!!

Ondanks temperatuurverschillen van 18 °C tussen diverse foliebehandelingen, ontstaat er niet meer rose bij de oogst van de asperges. Van groter belang is de factor licht. In 2000 komt bij dunne folie duidelijk meer roseverkleuring (15,9 %) voor dan bij de gegarandeerd lichtdichte folie (12,4 %). De dunne folie vertoont meer kleine gaatjes en is door slijtage erg dun geworden. Het gevolg is een grotere lichtdoorlatendheid en dus ook meer rose-verkleuring. In 2001 neemt als gevolg van deze slijtage het percentage rose bij de dunne folie dramatisch toe. De dunne folie scoort maar liefst 22,1 % rose, terwijl de dikke folie een percentage van 12,7 % rose geeft. Hiermee wordt opnieuw bevestigd dat licht een belangrijke factor in het proces van rose-verkleuring speelt.

Op de productie heeft het type folie, met eenzelfde kleur als bovenzijde, geen effect. Ook de aanwezigheid van roest, losse koppen, gescheurde en holle asperges wordt na vier oogstjaren niet door het folietype beïnvloed. Deze conclusie gaat alleen op als bij beide folietypen gelijktijdig zwart of wit naar boven is gekeerd. Het percentage losse koppen is wel betrouwbaar hoger als de temperatuur onder de folie met zwart als bovenzijde hoger oploopt.

Voor de praktijk zijn niet lichtdichte dunne folies onbruikbaar !